

יום השואה תש"פ

על בדידות וערבות הדדית אז והיום

תקופת השואה יצרה מצבים קיצוניים של
בדידות כפויה ושל ריחוק חברתי עמוק
וקשה לאין שיעור מהסיטואציה שאיתה
אנחנו נאלצים להתמודד בימים אלו.

כדי לשרוד, היו ילדים, נערות ואנשים
מבוגרים שנאלצו להסתתר בבידוד מוחלט,
לעיתים גם שנים ארוכות,
וההתבודדות והריחוק החברתי מהסביבה
המאיימת, היו לא אחת צו השעה.

ובתוך כל זה, נוצרה גם סולידיות.
סולידריות בעולם מתפרק.

רותם שירי

הצלה בידי יהודים בשואה

סולידריות בעולם מתפרק

י"ד וש"ס | יום הזיכרון לשואה ולגבורה תש"ף

רישום פחם של שני זוגות רגליים
החולקות בזוג אחד של נעליים

מהכרזה עולה במלוא עוצמתו נושא
שותפות הגורל היהודי בתקופת השואה.

הרגליים אינן מרמזות לזהות המגדרית של הנועל אותן,
אך רישומן המדוקדק והרגיש מפצה על העדר הזהות
ומדגיש מסר הומניסטי על האדם.

הרישום מצליח להעביר את תחושת הפגיעות ושבריריות חיי
היהודי בשואה.

עדויות משורדי שואה:

החלום של אמא

הסיפור הסודי של מריון

1. האם אתם יכולים לדמיין חיים
לאורך זמן בבדידות מוחלטת?

2. האם לחיים ללא חברה יש ערך?

3. האם ניתן להשוות בין הבידוד של
היום לבדידות שחוו שורדי
השואה במסתור?

1. כיצד החברה יכולה וצריכה להתרומם אחרי מצבי טראומה וקושי?

2. מה תפקידה של המדינה, היום ואז, בניסיון לשמור על שגרת חיים ומרקם אחיד?

ואיך אנחנו יכולים להראות סולידריות

היום???

רועי דהן, מתנדב

**"אמא קיבלה את
החבילה, פשוט
הצלתם אותנו היא
ממש התרגשה אתם
מלאכים..."**

רותי הבת של ליזה
רביב מבת ים

דניאל כהן, מתנדב

**"אין מילים
מספיקות בפי
להודות לכן על
המשלוח. תבורכו
בכל ברכות
הבריאה..."**

יעקב וויקי

צילום: אמיר לוי / פרויקט לונקה

24 שעות • 23.03.2020

"שרדנו את אושוויץ, מה זה קורונה בשבילנו?"

הם בני 80 פלוס, חלקם אפילו חצו את גיל 100, ועכשיו הם נאלצים להעביר את זמנם בבידוד הרחק מבני המשפחה. אבל לניצולי השואה האלה יש הרבה מה ללמד את הדור הצעיר על כוח רצון, אמונה וגם על פרופורציות. "יש לכם טלוויזיה, מחשב, מקרר מלא ואפילו את הסרטים האלו — נטפליקס או איך שלא קוראים להם. זה סבל? תלמדו ממי ששרד זוועות במחנות השמדה בלי אוכל, בלי בגדים, בלי משפחה, חודשים על גבי חודשים"

ונסיים עם סרטון מסר אופטימי מניצולי השואה